

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

21. Pædarioris pro puerilibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

PÆDARIODIS PRO PVERILIBVS,

Oratio V.

CAPVT XXI.

EGo vero P. C. dicam, quod sentio, in toto Cicerone (si bene pendatur) vix est viciola ingenij, dictio eius humilis, repente, ad plebeium sermonem abiecta, sensus communes, figuræ de triuijs, ornatus qualis est liberarum mulierum, quæ se monilibus ferreis pulchras, & beatas putant. Audite me, audite, ego sum orator pulchellus, bellulus, polirulus, totus factus ex veneribus, & gratijs, nihil nisi rosas loquor, electrum, balsama, arvetorianos imbres, neclat, & ambrosiam, quæcumque scribo apes intexunt floribus, perfundunt melle, cõplent omni suavitate: Non tot Argus habet lumina, non tot calum fides, quot sunt meæ orationis ornamenta. Papilionem credo nostis, hunc ego laudans, naturam laudo, cuius industria solertius est elaboratus, animalculum est, vt in viribus rarum, sic in agris frequens; corpus illi plenum, molle, tenerum, flexile, paulatim in exiguam longitudinem gracilescens, cui superpositus teneræ lanuginis decor efflorescit, extant veluti porrecta minutissimis filis cornua, quæ intermicantium oculorum iucundus fulgor irradiat: sed præcipuum in penniculis miraculū, quippe supia tenuis corpuseculi modulum explicata gemmant floribus, nitent purpura, micant auro, stellis radiant, his veluti remigijs libratus in aerem, & ridente passim venit temporis amœnitatem per gemmeam florum luxuriam volitat ludibundus, ad singulas penè stirpes adhærescens, modò delicatissima proboscide foliorum succos pabulatur, modò, molliter quiescit inter odorum delicias, modò redintegrato volatu superbius emicat, & insulstantium puerorum manus sexcentos in aere mæandros, & flexus pingens, eludit. Talis profectò meus stylus, talis meus calamus, fertur, volitat, & vagatur inter amabilissimos eloquentiæ flores lasciuens. Audite nunc aliud eloquentiæ palmarium, concham describam. Firmioris iam testæ murices, & concharum genera sæpe vidistis, in quibus magna naturæ ludentis varietas, tot colorum differentiarum, tot figurarum, planis, cõcauis, longis, lunatis, in orbè circinatis, dimidio orbè cæcis, in dorsum elatis, læuibibus, rugatis, denticulatis, striata compis, vertice muricatum in torto, margine in mur-

libera mulieres ferreas sunt mollia.

Papilionis descriptio. affectus de descriptione interrem. Descriptio Papilionis, cui sunt stylum frigidum & pueriliter comparat.

Concha descriptio. Pinniana descriptio. bina quidam, sed à Pædario defferuntur ex rarem, & ma compis.

ronem emisso, foris effuso, intus replicato: iam distinctione virgulata, erinita, crispata, cucullatim, perclinatim, imbricatim undata, cancellatim reticulata, in obliquum, in ætuum expansa porrecta, sinuata, breui nodo ligatis, toto latere conuexis, ad plausum apertis, ad buccinam recuruis. Talis est styli mei varietas, talis ego sum Oratorum Iusciniola, Elegiacorum odor, Epigrammatistarum phitacus, Lyricorum graculus, Comicorum pauo, Tragedorum struthio, deinde me cum isto Arpinate comparate, adamantem cum vitro, tosam cum ruta, gaulape cum holoserico.

M. TVLLII CICERONIS

Apologia.

Oratio VI.

CAPVT XXII.

Quoniam meofato fieri dicam, vt nemo hætenus rei literariæ bellum indixerit, qui mihi priuatim non fuerit inimicus? Neque opus est quemquam à me nominari vobis, cum ipsi recordemini, mihi pœnarum plusquam optarem, dederunt. Equidem si sibi hoc sumunt aduersarij mei, stante me non posse veterem disciplinam corrumpere, quam illi omnium virium contentione contellere decreuerunt. Patior libenter, me pro literarum incolumitate, gloria, & ornamentis, vestrisque omnium studijs perditorum hominum furori, tanquam vallum, opponi. Nec vlla me vis vnaquam ab instituto auferet, dummodo meis laboribus, scientiarum honestati, recip. vestre nomini, vestrisque commodis, quæ semper rebus meis chariora fuerunt, abundè seruiatur.

Mirati tamen satis non possum inimicorum (non dicam) audaciam (iam enim vulgare vitium est) sed amentiam, impudentiamque singularem, qui in hoc senatu facillimè de me detrahi posse crediderunt, qui ordo clarissimis authoribus amplificata rei literariæ testimonium multis, mihi vni conseruata dedit. Voluerunt credo sua à me alienatione cõmendationem sibi apud improbos querere, & mecum decertare contentione dicendi, hoc quidem beneficium est, quod enim mihi gloriosius, quam apud prauos, & imperitos homines male audire? quid plenius? quid vberius? quam mihi, & pro me contra Lucium Apuleium,

Butce.